

Prva poslanica Korinćanima

¹ Pavao, po Božjoj volji pozvan za apostola Krista Isusa, i brat Sosten

² Crkvi Božjoj u Korintu - posvećenima u Kristu Isusu, pozvanicima, svetima, sa svima što na bilo kojemu mjestu prizivlju ime Isusa Krista, Gospodina našega, njihova i našega.

³ Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Krista!

⁴ Zahvaljujem Bogu svojem u svagda za vas zbog milosti Božje koja vam je dana u Kristu Isusu:

⁵ u njemu se obogatiste u svemu - u svakoj riječi i svakom spoznanju.

⁶ Kako li se svjedočanstvo o Kristu utvrdilo u vama

⁷ te ne oskudijevate ni na jednom daru čekajući Objavljenje Gospodina našega Isusa Krista!

⁸ On će vas učiniti i postojanima do kraja, besprigovornima u Dan Gospodina našega Isusa Krista.

⁹ Vjeran je Bog koji vas pozva u zajedništvo Sina svojega Isusa Krista, Gospodina našega.

¹⁰ Zaklinjem vas, braćo, imenom Gospodina našega Isusa Krista: svi budite iste misli; neka ne bude među vama razdora, nego budite savršeno istog osjećanja i istog mišljenja.

¹¹ Jer Klojini mi, braćo moja, o vama rekoše da među vama ima svađa.

¹² Mislim to što svaki od vas govori: “Ja sam Pavlov”, “A ja Apolonov”, “A ja Kefin”, “A ja Kristov”.

¹³ Zar je Krist razdijeljen? Zar je Pavao raspet za vas? Ili ste u Pavlovo ime kršteni?

¹⁴ Hvala Bogu što ne krstih nikoga od vas, osim Krispa i Gaja;

¹⁵ da ne bi tko rekao da ste u moje ime kršteni.

¹⁶ A da, krstih i Stefanin dom. Inače ne znam krstih li koga drugoga.

¹⁷ Jer ne posla me Krist krstiti, nego navješćivati evanđelje, i to ne mudrošću besjede, da se ne obeskrjepi križ Kristov.

¹⁸ Uistinu, besjeda o križu ludost je onima koji propadaju, a nama spašenicima sila je Božja.

¹⁹ Ta pisano je: Upropastit ću mudrost mudrih, i odbacit ću umnost umnih.

²⁰ Gdje je mudrac? Gdje je književnik? Gdje je istraživač ovoga svijeta? Zar ne izludi Bog mudrost svijeta?

²¹ Doista, kad svijet u mudrosti Božjoj Boga ne upozna mudrošću, svidjelo se Bogu ludošću propovijedanja spasiti vjernike.

²² Jer i Židovi znake ištu i Grci mudrost traže,

²³ a mi propovijedamo Krista raspetoga: Židovima sablazan, poganima ludost,

²⁴ pozvanima pak - i Židovima i Grcima - Krista, Božju snagu i Božju mudrost.

²⁵ Jer ludo Božje mudrije je od ljudi i slabo Božje jače je od ljudi.

²⁶ Ta gledajte, braćo, sebe, pozvane: nema mnogo mudrih po tijelu, nema mnogo snažnih, nema mnogo plemenitih.

²⁷ Nego lude svijeta izabra Bog da posrami mudre, i slabe svijeta izabra Bog da posrami jake;

²⁸ i neplemenite svijeta i prezrene izabra Bog, i ono što nije, da uništi ono što jest,

²⁹ da se nijedan smrtnik ne bi hvalio pred Bogom.

³⁰ Od njega je da vi jeste u Kristu Isusu, koji nama posta mudrost od Boga, i pravednost, i posvećenje, i otkupljenje,

³¹ da bude kako je pisano: Tko se hvali, u Gospodu neka se hvali.

2

¹ I ja kada dođoh k vama, braćo, ne dođoh s uzvišenom besjedom ili mudročću navješćivati vam svjedočanstvo Božje

² jer ne htjedoh među vama znati što drugo osim Isusa Krista, i to raspetoga.

³ I ja priđoh k vama slab, u strahu i u veliku drhtanju.

⁴ I besjeda moja i propovijedanje moje ne bijaše u uvjerljivim riječima mudrosti, nego u pokazivanju Duha i snage

⁵ da se vjera vaša ne temelji na mudrosti ljudskoj nego na snazi Božjoj.

⁶ Mudrost doduše navješćujemo među zrelima, ali ne mudrost ovoga svijeta, ni knezova ovoga svijeta koji propadaju,

⁷ nego navješćujemo Mudrost Božju, u Ota-
jstvu, sakrivenu; onu koju predodredi Bog prije
vjekova za slavu našu,

⁸ a koje nijedan od knezova ovoga svijeta nije upoznao. Jer da su je poznali, ne bi Gospodina slave razapeli.

⁹ Nego, kako je pisano: Što oko ne vidje, i uho ne ču, i u srce čovječje ne uđe, to pripravi Bog onima koji ga ljube.

¹⁰ A nama to Bog objavi po Duhu jer Duh sve proniče, i dubine Božje.

¹¹ Jer tko od ljudi zna što je u čovjeku osim duha čovječjega u njemu? Tako i što je u Bogu, nitko ne zna osim Duha Božjega.

¹² A mi, mi ne primismo duha svijeta, nego Duha koji je od Boga da znamo čime nas je obdario Bog.

¹³ To i navješćujemo, ne naučenim riječima čovječje mudrosti, nego naukom Duha izlažući duhovno duhovnima.

¹⁴ Naravan čovjek ne prima što je od Duha Božjega; njemu je to ludost i ne može spoznati jer po Duhu valja prosuđivati.

¹⁵ Duhovan pak prosuđuje sve, a njega nitko ne prosuđuje.

¹⁶ Jer tko spozna misao Gospodnju, tko da ga pouči? A mi imamo misao Kristovu.

3

¹ I ja, braćo, nisam mogao govoriti vama kao duhovnima, nego kao tjelesnima, kao nejačadi u Kristu.

² Mlijekom vas napojih, ne jelom: još ne mogoste, a ni sada još ne možete

³ jer još ste tjelesni. Doista, dok je među vama zavist i prepiranje, zar niste tjelesni, zar po ljudsku ne postupate?

⁴ Jer kad jedan govori: "Ja sam Pavlov", a drugi: "Ja Apolonov", niste li odveć ljudi?

⁵ Ta što je Apolon? Što je Pavao? Poslužitelji po kojima povjerovaste - kako već komu Gospodin daje.

⁶ Ja zasadih, Apolon zali, ali Bog daje rasti.

⁷ Tako niti je što onaj tko sadi ni onaj tko zalijeva, nego Bog koji daje rasti.

⁸ Tko sadi i tko zalijeva, jedno su; a svaki će po svome trudu primiti plaću.

⁹ Jer Božji smo suradnici: Božja ste njiva, Božja građevina.

¹⁰ Po milosti Božjoj koja mi je dana ja kao mudri graditelj postavim temelj, a drugi naziđuje; ali svaki neka pazi kako naziđuje.

¹¹ Jer nitko ne može postaviti drugoga temelja osim onoga koji je postavljen, a taj je Isus Krist.

¹² Naziđuje li tko na ovom temelju zlatom, srebrom, dragim kamenjem, drvom, sijenom, slamom -

¹³ svačije će djelo izići na svjetlo. Onaj će Dan pokazati jer će se u ognju očitovati. I kakvo je čije djelo, oganj će iskušati.

¹⁴ Ostane li djelo, primit će plaću onaj tko ga je nazidao.

¹⁵ Izgori li čije djelo, taj će štetovati; ipak, on će se sam spasiti, ali kao kroz oganj.

¹⁶ Ne znate li? Hram ste Božji i Duh Božji prebiva u vama.

¹⁷ Ako tko upropašćuje hram Božji, upropastit će njega Bog. Jer hram je Božji svet, a to ste vi.

¹⁸ Nitko neka se ne vara. Ako tko misli da je mudar među vama na ovome svijetu, neka bude lud da bude mudar.

¹⁹ Jer mudrost ovoga svijeta ludost je pred Bogom. Ta pisano je: On hvata mudre u njihovu lukavstvu.

²⁰ I opet: Gospodin poznaje namisli mudrih, one su isprazne.

²¹ Zato neka se nitko ne hvasta ljudima jer sve je vaše.

²² Bio Pavao, ili Apolon, ili Kefa, bio svijet, ili život, ili smrt, ili sadašnje, ili buduće: sve je vaše,

²³ vi Kristovi, a Krist Božji.

4

¹ Tako, neka nas svatko smatra službenicima Kristovim i upraviteljima otajstava Božjih.

² A od upravitelja iziskuje se napokon da budu vjerni.

³ Meni pak nije nimalo do toga da me sudite vi ili bilo koji ljudski sud; a ni ja sam sebe ne sudim.

⁴ Doista, ničega sebi nisam svjestan, no time nisam opravdan: moj je sudac Gospodin.

⁵ Zato ne sudite ništa prije vremena dok ne dođe Gospodin koji će iznijeti na vidjelo što je sakriveno u tami i razotkriti nakane srdaca. I tada će svatko primiti pohvalu od Boga.

⁶ Time, braćo, smjerah na sebe i Apolona radi vas: da na nama naučite onu "Ne preko onoga

što je pisano” te se ne nadimate jednim protiv drugoga.

⁷ Ta tko tebi daje prednost? Što imaš da nisi primio? Ako si primio, što se hvastaš kao da nisi primio?

⁸ Već ste siti, već se obogatiste, bez nas se zakraljiste! Kamo sreće da se zakraljiste da i mi s vama zajedno kraljujemo!

⁹ Jer Bog je, čini mi se, nas apostole prikazao posljednje, kao na smrt osuđene, jer postali smo prizor svijetu, i anđelima, i ljudima -

¹⁰ mi ludi poradi Krista, vi mudri u Kristu; mi slabi, vi jaki; vi čašćeni, mi prezreni;

¹¹ sve do ovoga časa i gladujemo, i žeđamo, i goli smo, i pljuskaju nas, i beskućnici smo,

¹² i patimo se radeći svojim rukama. Proklinjani blagoslivljamo, proganjani ustrajavamo,

¹³ pogrđivani tješimo. Kao smeće svijeta postasmo, svačiji izmet sve do sada.

¹⁴ Ne pišem ovoga da vas postidim, nego da vas kao ljubljenu svoju djecu urazumim.

¹⁵ Jer da imate u Kristu i deset tisuća učitelja, ipak ne biste imali više otaca. Ta u Kristu Isusu po evanđelju ja vas rodih!

¹⁶ Zaklinjem vas, dakle: nasljedovatelji moji budite.

¹⁷ Zato upravo poslah k vama Timoteja, koji mi je dijete ljubljeno i vjerno u Gospodinu, da vas podsjeti na naputke moje, u Kristu, kako posvuda u svakoj crkvi učim.

¹⁸ Neki se uzniješe kao da ja neću doći k vama.

¹⁹ Ipak, eto me ubrzo k vama, ako Gospodin

htjedne, i rasudit ću ne riječi onih nadutih, nego krepost.

²⁰ Ta nije u riječi kraljevstvo Božje, nego u kreposti.

²¹ Što želite? Da k vama dođem sa šibom ili s ljubavlju i duhom blagosti?

5

¹ Općenito se čuje o bludnosti među vama, i to takvoj bludnosti kakve nema ni među poganima: da netko ima očevu ženu.

² I vi mi se uznijeli, mjesto da žalujete pa da se iskorijeni iz vaše sredine onaj koji takvo djelo počini.

³ A ja, i nenazočan tijelom, ali nazočan duhom, već sam presudio kao nazočan onoga koji je takvo što počinio.

⁴ Pošto se u ime Gospodina našega Isusa Krista okupite vi i moj duh, snagom Gospodina našega Isusa,

⁵ neka se takav preda Sotoni na propast tijela da bi se spasio duh u Dan Gospodina Isusa.

⁶ Ne valja vam hvastanje! Zar ne znate da malo kvasca sve tijesto ukvasa?

⁷ Očistite stari kvasac da budete novo tijesto, kao što i jeste beskvasni jer već je žrtvovana Pasha naša, Krist.

⁸ Zato svetkujmo, ne sa starim kvascem ni s kvascem zloće i pakosti, nego s beskvasnim kruhovima čistoće i istine.

⁹ Napisah vam u poslanici da se ne miješate s bludnicima -

¹⁰ ne općenito s bludnicima ovoga svijeta, ili lakomcima, ili razbojnicima, ili idolopoklonicima jer biste inače morali iz svijeta izići.

¹¹ Napisah vam zapravo da se ne miješate s nazovibratom koji bi bio bludnik, ili lakomac, ili idolopoklonik, ili pogrđivač, ili pijanica, ili razbojnik. S takvim ni za stol!

¹² Što spada na me suditi one vani? Ne sudite li vi one koji su unutra?

¹³ A one vani sudit će Bog. Iskorijenite opakoga iz svoje sredine.

6

¹ Tko bi se od vas u sporu s drugim usudio parničiti se pred nepravednima, a ne pred svetima?

² Ili zar ne znate da će sveti suditi svijet? Pa ako ćete vi suditi svijet, zar niste vrijedni suditi sitnice?

³ Ne znate li da ćemo suditi anđele, kamo li ne ono svagdanje?

⁴ A vi, kad imate sporove o svagdanjem, sucima postavljate one do kojih Crkva ništa ne drži!

⁵ Vama na sramotu govorim. Tako? Zar nema među vama ni jednoga mudra koji bi mogao rasuditi među braćom?

⁶ Nego brat se s bratom parniči, i to pred nevjernicima?

⁷ Zapravo, već vam je to nedostatak što se parničite među sobom. Zašto radije ne trpite nepravdu? Zašto se radije ne pustite oplijeniti?

⁸ Nego vi činite nepravdu i plijenite, i to braću.

⁹ Ili zar ne znate da nepravednici neće baštiniti kraljevstva Božjega? Ne varajte se! Ni bludnici, ni idolopoklonici, ni preljubnici, ni mekoputnici, ni muškoložnici,

¹⁰ ni kradljivci, ni lakomci, ni pijanice, ni psovači, ni razbojnici neće baštiniti kraljevstva Božjega.

¹¹ To evo, bijahu neki od vas, ali oprali ste se, ali posvetili ste se, ali opravdali ste se u imenu Gospodina našega Isusa Krista i u Duhu Boga našega.

¹² "Sve mi je dopušteno!" Ali - sve ne koristi. "Sve mi je dopušteno!" Ali - neću da mnome išta vlada.

¹³ "Jela trbuhu, a trbuh jelima; Bog će i jedno i drugo uništiti." Ali ne tijelo bludnosti, nego Gospodinu, i Gospodin tijelu!

¹⁴ Ta Bog koji je Gospodina uskrisio i nas će uskrisiti snagom njegovom.

¹⁵ Ne znate li da su tijela vaša udovi Kristovi? Hoću li dakle uzeti udove Kristove i učiniti ih udovima bludničnim? Nipošto!

¹⁶ Ili zar ne znate: tko uz bludnicu prione, jedno je tijelo? Jer veli se: Bit će njih dvoje jedno tijelo.

¹⁷ A tko prione uz Gospodina, jedan je duh.

¹⁸ Bježite od bludnosti! Svaki grijeh koji učini čovjek, izvan tijela je, a bludnik griješi protiv svojega tijela.

¹⁹ Ili zar ne znate? Tijelo vaše hram je Duha Svetoga koji je u vama, koga imate od Boga, te niste svoji.

²⁰ Jer kupljeni ste otkupninom. Proslavite

dakle Boga u tijelu svojem!

7

¹ Sada o onome što ste mi pisali. Dobro je čovjeku ne dotaći ženu.

² Ipak, zbog bludnosti, neka svaki ima svoju ženu i svaka neka ima svoga muža.

³ Muž neka vrši dužnost prema ženi, a tako i žena prema mužu.

⁴ Žena nije gospodar svoga tijela, nego muž, a tako ni muž nije gospodar svoga tijela, nego žena.

⁵ Ne uskraćujte se jedno drugome, osim po dogovoru, povremeno, da se posvetite molitvi pa se opet združite da vas Sotona ne bi napastovao zbog vaše neizdržljivosti.

⁶ Ali to velim kao dopuštenje, ne kao zapovijed.

⁷ A htio bih da svi ljudi budu kao i ja; ali svatko ima svoj dar od Boga, ovaj ovako, onaj onako.

⁸ Neoženjenima pak i udovicama velim: dobro im je ako ostanu kao i ja.

⁹ Ako li se ne mogu uzdržati, neka se žene, udaju. Jer bolje je ženiti se negoli izgarati.

¹⁰ A oženjenima zapovijedam, ne ja, nego Gospodin: žena neka se od muža ne rastavlja -

¹¹ ako se ipak rastavi, neka ostane neudana ili neka se s mužem pomiri - i muž neka ne otpušta žene.

¹² Ostalima pak velim - ja, ne Gospodin: ima li koji brat ženu nevjernicu i ona privoli stanovati s njime, neka je ne otpušta.

13 I žena koja ima muža nevjernika te on privoli stanovati s njome, neka ne otpušta muža.

14 Ta muž nevjernik posvećen je ženom i žena nevjernica posvećena je bratom. Inače bi djeca vaša bila nečista, a ovako - sveta su.

15 Ako li se nevjernik hoće rastaviti, neka se rastavi; brat ili sestra u takvim prilikama nisu vezani: ta na mir nas je pozvao Bog.

16 Jer što znaš, ženo, hoćeš li spasiti muža? Ili što znaš, mužu, hoćeš li spasiti ženu?

17 U drugome svatko neka živi kako mu je Gospodin dodijelio, kako ga je Bog pozvao. Tako određujem po svim crkvama.

18 Je li tko pozvan kao obrezan, neka ne prepravlja obrezanja. Ako je pozvan kao neobrezan, neka se ne obrezuje.

19 Obrezanje nije ništa i neobrezanje nije ništa, nego - držanje Božjih zapovijedi.

20 Svatko neka ostane u onom zvanju u koje je pozvan.

21 Jesi li pozvan kao rob? Ne brini! Nego, ako i možeš postati slobodan, radije se okoristi.

22 Jer tko je u Gospodinu pozvan kao rob, slobodnjak je Gospodnji. Tako i tko je pozvan kao slobodnjak, rob je Kristov.

23 Otkupninom ste kupljeni: ne budite robovi ljudima.

24 Svatko u čemu je pozvan, braćo, u tome neka i ostane pred Bogom.

25 O djevicama nemam zapovijedi, nego dajem savjet kao čovjek po milosrđu Gospodnjem vrijedan povjerenja.

²⁶ Smatram dakle: dobro je to zbog sadašnje nevolje, dobro je čovjeku tako biti.

²⁷ Jesi li vezan za ženu? Ne traži rastave. Jesi li slobodan od žene? Ne traži žene.

²⁸ Ali ako se i oženiš, nisi sagriješio; i djevica ako se uda, nije sagriješila. Ali takvi će imati tjelesnu nevolju, a ja bih vas rado poštudio.

²⁹ Ovo hoću reći, braćo: Vrijeme je kratko. Odsele i koji imaju žene, neka budu kao da ih nemaju;

³⁰ i koji plaču, kao da ne plaču; i koji se vesele, kao da se ne vesele; i koji kupuju, kao da ne posjeduju;

³¹ i koji uživaju ovaj svijet, kao da ga ne uživaju, jer - prolazi obličje ovoga svijeta.

³² A rado bih da budete bezbrižni. Neoženjen se brine za Gospodnje, kako da ugodi Gospodinu.

³³ A oženjen se brine za svjetovno, kako da ugodi ženi,

³⁴ pa je razdijeljen. I žena neudana i djevica brine se za Gospodnje, da bude sveta i tijelom i duhom; a udana se brine za svjetovno, kako da ugodi mužu.

³⁵ Ovo pak govorim vama na korist, ne da vam postavim zamku, nego da primjerno i nesmetano budete privrženi Gospodinu.

³⁶ Misli li tko da je nepriličan prema svojoj djevici kad je preživotan i s njome mora biti, neka čini što je nakanio, ne griješi: neka se uzmu.

³⁷ Tko je pak nepokolebljivo stalan u srcu te nema potrebe, a u vlasti mu je volja pa to odluči u svom srcu - čuvati svoju djevicu - dobro čini.

³⁸ Tako, tko se oženi svojom djevicom, dobro čini, a tko se ne oženi, bolje čini.

³⁹ Žena je vezana dokle živi muž njezin. Umre li muž, slobodna je: neka se uda za koga hoće, samo u Gospodinu.

⁴⁰ Bit će ipak blaženija ostane li onako, po mojem savjetu. A mislim da i ja imam Duha Božjega.

8

¹ U pogledu mesa žrtvovana idolima, znamo, svi posjedujemo znanje. Ali znanje nadima, a ljubav izgrađuje.

² Ako tko misli da što zna, još ne zna kako treba znati.

³ A ljubi li tko Boga, Bog ga poznaje.

⁴ Dakle, u pogledu blagovanja mesa žrtvovana idolima, znamo: nema idola na svijetu i nema Boga do Jednoga.

⁵ Jer sve kad bi i bilo nazovibogova ili na nebu ili na zemlji - kao što ima mnogo "bogova" i mnogo "gospodara"! -

⁶ nama je jedan Bog, Otac, od koga je sve, a mi za njega; i jedan Gospodin, Isus Krist, po kome je sve, i mi po njemu.

⁷ Ali nemaju svi toga znanja. Neki, navikli na idole, još jedu meso kao idolima žrtvovano i njihova se savjest kalja jer je nejaka.

⁸ A k Bogu nas ne privodi jelo. Niti što gubimo ako ne jedemo; niti što dobivamo ako jedemo.

⁹ A pazite da ne bi možda ta vaša sloboda bila spoticaj nejakima.

¹⁰ Jer vidi li tko tebe koji imaš znanje za stolom u hramu idolskomu, neće li se njegova savjest, jer je nejaka, "izgraditi" da jede žrtvovano idolima?

¹¹ I s tvoga znanja propada nejaki, brat za kojega je Krist umro.

¹² Tako griješeći protiv braće i ranjavajući njihovu nejaku savjest, protiv Krista griješite.

¹³ Zato ako jelo sablažnjava brata moga, ne, neću jesti mesa do vijeka da brata svoga ne sablaznim.

9

¹ Nisam li ja slobodan? Nisam li apostol? Nisam li vidio Isusa, Gospodina našega? Niste li vi djelo moje u Gospodinu?

² Ako drugima nisam apostol, vama svakako jesam. Ta vi ste pečat mogega apostolstva u Gospodinu.

³ Moj odgovor mojim tužiteljima jest ovo:

⁴ Zar nemamo prava jesti i piti?

⁵ Zar nemamo prava ženu vjernicu voditi sa sobom kao i drugi apostoli i braća Gospodnja i Kefa?

⁶ Ili samo ja i Barnaba nemamo prava ne raditi?

⁷ Tko ikada vojuje o svojem trošku? Tko sadi vinograd pa roda njegova ne jede? Ili tko pase stado pa od mlijeka stada ne jede?

⁸ Zar to govorim po ljudsku? Ne kaže li to i Zakon?

⁹ Jer u Mojsijevu zakonu piše: Ne zavezuju usta volu koji vrši! Zar je Bogu do volova?

¹⁰ Ne govori li on baš radi nas? Doista, radi nas je napisano, jer tko ore, u nadi treba da ore; i tko vrši, u nadi da će dobiti dio.

¹¹ Ako smo mi vama sijali dobra duhovna, veliko li je nešto ako vam požanjemo tjelesna?

¹² Ako drugi sudjeluju u vašim dobrima, zašto ne bismo mi mogli još većma. Ali nismo se poslužili tim pravom, nego sve teglimo da ne bismo postavili kakvu zapreku evanđelju Kristovu?

¹³ Ne znate li: koji obavljaju svetinje, od svetišta se hrane; i koji žrtveniku služe, sa žrtvenikom dijele?

¹⁴ Tako je i Gospodin onima koji evanđelje navješćuju odredio od evanđelja živjeti.

¹⁵ No ja se ničim od toga nisam poslužio. A i ne napisah toga da bi se tako postupilo prema meni. Radije umrijeti, nego... Te mi slave nitko neće oduzeti!

¹⁶ Jer što navješćujem evanđelje, nije mi na hvalu, ta dužnost mi je. Doista, jao meni ako evanđelja ne navješćujem.

¹⁷ Jer ako to činim iz vlastite pobude, ide me plaća; ako li ne iz vlastite pobude - služba je to koja mi je povjerena.

¹⁸ Koja mi je dakle plaća? Da propovijedajući pružam evanđelje besplatno ne služeći se svojim pravom u evanđelju.

¹⁹ Jer premda slobodan od sviju, sam sebe svima učinih slugom da ih što više steknem.

²⁰ Bijah Židovima Židov da Židove steknem; onima pod Zakonom, kao da sam pod Zakonom - premda ja nisam pod Zakonom - da one pod

Zakonom steknem;

²¹ onima bez Zakona, kao da sam bez zakona - premda nisam bez Božjega zakona, nego u Kristovu zakonu - da steknem one bez Zakona;

²² bijah nejakima nejak da nejake steknem. Svima bijah sve da pošto-poto neke spasim.

²³ A sve činim poradi evanđelja da bih i ja bio suzajedničar u njemu.

²⁴ Ne znate li: trkači u trkalištu svi doduše trče, ali jedan prima nagradu? Tako trčite da dobijete.

²⁵ Svaki natjecatelj sve moguće izdržava; oni da dobiju raspadljiv vijenac, mi neraspadljiv.

²⁶ Ja dakle tako trčim - ne kao besciljno, tako udaram šakom - ne kao da mlatim vjetar,

²⁷ nego krotim svoje tijelo i zarobljavam da sam ne budem isključen pošto sam drugima propovijedao.

10

¹ Jer ne bih, braćo, htio da budete u neznanju: oci naši svi bijahu pod oblakom, i svi prijeđoše kroz more,

² i svi su se na Mojsija krstili u oblaku i u moru,

³ i svi su isto duhovno jelo jeli,

⁴ i svi su isto duhovno piće pili. A pili su iz duhovne stijene koja ih je pratila; stijena bijaše Krist.

⁵ Ali većina njih nije bila po volji Bogu: ta poubijani su po pustinji.

⁶ To bijahu pralikovi naši: da ne žudimo za zlima kao što su žudjeli oni.

⁷ I ne budite idolopoklonici kao neki od njih, kako je pisano: Posjeda narod da jede i pije pa ustadoše da igraju.

⁸ I ne podajimo se bludu kao što se neki od njih bludu podaše i padoše u jednom danu dvadeset i tri tisuće.

⁹ I ne iskušavajmo Gospodina kao što su ga neki od njih iskušavali te od zmija izginuli.

¹⁰ I ne mrmljajte kao što neki od njih mrmljahu te izgiboše od Zatornika.

¹¹ Sve se to, kao pralik, događalo njima, a napisano je za upozorenje nama, koje su zapala posljednja vremena.

¹² Tko dakle misli da stoji, neka pazi da ne padne.

¹³ Nije vas zahvatila druga kušnja osim ljudske. Ta vjeran je Bog: neće pustiti da budete kušani preko svojih sila, nego će s kušnjom dati i ishod da možete izdržati.

¹⁴ Zato, ljubljeni moji, bježite od idolopoklonstva.

¹⁵ Kao razumnima velim: sudite sami što govorim.

¹⁶ Čaša blagoslovna koju blagoslivljamo nije li zajedništvo krvi Kristove? Kruh koji lomimo nije li zajedništvo tijela Kristova?

¹⁷ Budući da je jedan kruh, jedno smo tijelo mi mnogi; ta svi smo dionici jednoga kruha.

¹⁸ Gledajte Izraela po tijelu! Koji blaguju žrtve nisu li zajedničari žrtvenika?

¹⁹ Što dakle hoću reći? Idolska žrtva da je nešto? Ili idol da je nešto?

²⁰ Naprotiv, da pogani vrazima žrtvuju, ne

Bogu. A neću da budete zajedničari vražji.

²¹ Ne možete piti čašu Gospodnju i čašu vražju. Ne možete biti sudionici stola Gospodnjega i stola vražjega.

²² Ili da izazivamo ljubomor Gospodnji? Zar smo jači od njega?

²³ "Sve je slobodno!" Ali - sve ne koristi. "Sve je dopušteno!" Ali - sve ne saziđuje.

²⁴ Nitko neka ne traži svoje, nego dobro drugoga.

²⁵ Sve što se prodaje na tržnici, jedite ništa ne ispitujući poradi savjesti.

²⁶ Ta Gospodnja je zemlja i sve na njoj!

²⁷ Pozove li vas koji nevjernik i želite se odazvati, jedite što vam se ponudi ništa ne ispitujući poradi savjesti.

²⁸ Ako vam tko reče: "To je žrtvovano", ne jedite poradi onoga koji vas je upozorio, i savjesti.

²⁹ Savjesti mislim, ne svoje, nego onoga drugoga. Ta zašto da moju slobodu druga savjest sudi?

³⁰ Ako sa zahvalom sudjelujem, zašto da me grde zbog onoga za što zahvaljujem?

³¹ Dakle, ili jeli, ili pili, ili drugo što činili, sve na slavu Božju činite.

³² Ne budite na sablazan ni Židovima, ni Grcima, ni Crkvi Božjoj,

³³ kao što i ja svima u svemu ugađam ne tražeći svoju korist, nego što koristi mnogima na spasenje.

11

¹ Nasljedovatelji moji budite, kao što sam i ja Kristov.

² Hvalim vas što me se u svemu sjećate i držite se predaja kako vam predadoh.

³ Ali htio bih da znate: svakomu je mužu glava Krist, glava ženi muž, a glava Kristu Bog.

⁴ Svaki muž koji se moli ili prorokuje pokrivenne glave sramoti glavu svoju.

⁵ Svaka pak žena koja se moli ili prorokuje gologlava sramoti glavu svoju. Ta to je isto kao da je obrijana.

⁶ Jer ako se žena ne pokriva, neka se šiša; ako li je pak ružno ženi šišati se ili brijati, neka se pokrije.

⁷ A muž ne mora pokrivati glave, ta slika je i slava Božja; a žena je slava muževa.

⁸ Jer nije muž od žene, nego žena od muža.

⁹ I nije stvoren muž radi žene, nego žena radi muža.

¹⁰ Zato žena treba da ima "vlast" na glavi poradi anđela.

¹¹ Ipak, u Gospodinu - ni žena bez muža, ni muž bez žene!

¹² Jer kao što je žena od muža, tako je i muž po ženi; a sve je od Boga.

¹³ Sami sudite dolikuje li da se žena gologlava Bogu moli?

¹⁴ Ne uči li nas i sama narav da je mužu sramota ako goji kosu?

¹⁵ A ženi je dika ako je goji jer kosa joj je dana mjesto prijevjesa.

¹⁶ Ako je kome do prepirke, takva običaja mi nemamo, a ni Crkve Božje.

¹⁷ Kad već dajem ta upozorenja, ne mogu pohvaliti što se ne sastajete na bolje, nego na gore.

¹⁸ Ponajprije čujem, djelomično i vjerujem: kad se okupite na Sastanak, da su među vama razdori.

¹⁹ Treba doista da i podjela bude među vama da se očituju prokušani među vama.

²⁰ Kad se dakle tako zajedno sastajete, to nije blagovanje Gospodnje večere:

²¹ ta svatko se pri blagovanju prihvati svoje večere te jedan gladuje, a drugi se opija.

²² Zar nemate kuća da jedete i pijete? Ili Crkvu Božju prezirete i postidujete one koji nemaju? Što da vam kažem? Da vas pohvalim? U tom vas ne hvalim.

²³ Doista, ja od Gospodina primih što vama predadoh: Gospodin Isus one noći kad bijaše predan uze kruh,

²⁴ zahvalivši razlomi i reče: "Ovo je tijelo moje - za vas. Ovo činite meni na spomen."

²⁵ Tako i čašu po večeri govoreći: "Ova čaša novi je Savez u mojoj krvi. Ovo činite kad god pijete, meni na spomen."

²⁶ Doista, kad god jedete ovaj kruh i pijete čašu, smrt Gospodnju navješćujete dok on ne dođe.

²⁷ Stoga, tko god jede kruh ili pije čašu Gospodnju nedostojno, bit će krivac tijela i krvi Gospodnje.

²⁸ Neka se dakle svatko ispita pa tada od kruha jede i iz čaše pije.

²⁹ Jer tko jede i pije, sud sebi jede i pije ako ne razlikuje Tijela.

³⁰ Zato su među vama mnogi nejaki i nemoćni, i spavaju mnogi.

³¹ Jer kad bismo sami sebe sudili, ne bismo bili suđeni.

³² A kad nas sudi Gospodin, odgaja nas da ne budemo sa svijetom osuđeni.

³³ Zato, braćo moja, kad se sastajete na blagovanje, pričekajte jedni druge.

³⁴ Je li tko gladan, kod kuće neka jede da se ne sastajete na osudu. Drugo ću urediti kada dođem.

12

¹ O darima Duha ne bih, braćo, htio da budete u neznanju.

² Znete kako ste se dok bijaste pogani, zavedeni, zanosili nijemim idolima.

³ Zato vam obznanjujem: nitko tko u Duhu Božjem govori ne kaže: "Prokletstvo Isusu". I nitko ne može reći: "Gospodin Isus" osim u Duhu Svetom.

⁴ Različiti su dari, a isti Duh;

⁵ i različite službe, a isti Gospodin;

⁶ i različita djelovanja, a isti Bog koji čini sve u svima.

⁷ A svakomu se daje očitovanje Duha na korist.

⁸ Doista, jednomu se po Duhu daje riječ mudrosti, drugomu riječ spoznanja po tom istom Duhu;

⁹ drugomu vjera u tom istom Duhu, drugomu dari liječenja u tom jednom Duhu;

10 drugomu čudotvorstva, drugomu prorokovanje, drugomu razlučivanje duhova, drugomu različiti jezici, drugomu tumačenje jezika.

11 A sve to djeluje jedan te isti Duh dijeleći svakomu napose kako hoće.

12 Doista, kao što je tijelo jedno te ima mnogo udova, a svi udovi tijela iako mnogi, jedno su tijelo - tako i Krist.

13 Ta u jednom Duhu svi smo u jedno tijelo kršteni, bilo Židovi, bilo Grci, bilo robovi, bilo slobodni. I svi smo jednim Duhom napojeni.

14 Ta ni tijelo nije jedan ud, nego mnogi.

15 Rekne li noga: "Nisam ruka, nisam od tijela", zar zbog toga nije od tijela?

16 I rekne li uho: "Nisam oko, nisam od tijela", zar zbog toga nije od tijela?

17 Kad bi sve tijelo bilo oko, gdje bi bio sluh? Kad bi sve bilo sluh, gdje bi bio njuh?

18 A ovako, Bog je rasporedio udove, svaki od njih u tijelu, kako je htio.

19 Kad bi svi bili jedan ud, gdje bio bilo tijelo?

20 A ovako, mnogi udovi - jedno tijelo!

21 Ne može oko reći ruci: "Ne trebam te", ili pak glava nogama: "Ne trebam vas."

22 Naprotiv, mnogo su potrebni udovi tijela koji izgledaju slabiji.

23 A udove koje smatramo nečasnijima, okružujemo većom čašću. I s nepristojnima se pristojnije postupa,

24 a pristojni toga ne trebaju. Nego, Bog je tako sastavio tijelo da je posljednjem udu dao izobilniju čast

²⁵ da ne bude razdora u tijelu, nego da se udovi jednako brinu jedni za druge.

²⁶ I ako trpi jedan ud, trpe zajedno svi udovi; ako li se slavi jedan ud, raduju se zajedno svi udovi.

²⁷ A vi ste tijelo Kristovo i, pojedinačno, udovi.

²⁸ I neke postavi Bog u Crkvi: prvo za apostole, drugo za proroke, treće za učitelje; onda čudesa, onda dari liječenja; zbrinjavanja, upravljanja, razni jezici.

²⁹ Zar su svi apostoli? Zar svi proroci? Zar svi učitelji? Zar svi čudotvorci?

³⁰ Zar svi imaju dare liječenja? Zar svi govore jezike? Zar svi tumače?

³¹ Čeznite za višim darima! A evo vam puta najizvrsnijega!

13

¹ Kad bih sve jezike ljudske govorio i anđeoske, a ljubavi ne bih imao, bio bih mjed što ječi ili cimbalo što zveči.

² Kad bih imao dar prorokovanja i znao sva otajstva i sve spoznanje; i kad bih imao svu vjeru da bih i gore premještao, a ljubavi ne bih imao - ništa sam!

³ I kad bih razdao sav svoj imetak i kad bih predao tijelo svoje da se sažeže, a ljubavi ne bih imao - ništa mi ne bi koristilo.

⁴ Ljubav je velikodušna, dobrotivna je ljubav, ne zavidi, ljubav se ne hvasta, ne nadima se;

⁵ nije nepristojna, ne traži svoje, nije razdražljiva, ne pamti zlo;

⁶ ne raduje se nepravdi, a raduje se istini;

⁷ sve pokriva, sve vjeruje, svemu se nada, sve podnosi.

⁸ Ljubav nikad ne prestaje. Prorokovanja? Uminut će. Jezici? Umuknut će. Spoznanje? Uminut će.

⁹ Jer djelomično je naše spoznanje, i djelomično prorokovanje.

¹⁰ A kada dođe ono savršeno, uminut će ovo djelomično.

¹¹ Kad bijah nejače, govorah kao nejače, misljah kao nejače, rasuđivah kao nejače. A kad postadoh zreo čovjek, odbacih ono nejačko.

¹² Doista, sada gledamo kroza zrcalo, u zagonetki, a tada - licem u lice! Sada spoznajem djelomično, a tada ću spoznati savršeno, kao što sam i spoznat!

¹³ A sada: ostaju vjera, ufanje i ljubav - to troje - ali najveća je među njima ljubav.

14

¹ Težite za ljubavlju, čeznite za darima Duha, a najvećma da prorokujete.

² Jer tko govori drugim jezikom, ne govori ljudima nego Bogu: nitko ga ne razumije jer Duhom govori stvari tajanstvene.

³ Tko pak prorokuje, ljudima govori: izgrađuje, hrabri, tješi.

⁴ Tko govori drugim jezikom, sam sebe izgrađuje, a tko prorokuje, Crkvu izgrađuje.

⁵ A htio bih da vi svi govorite drugim jezicima, ali većma da prorokujete. Jer veći je tko prorokuje, negoli tko govori drugim jezicima, osim ako protumači Crkvi radi izgrađivanja.

⁶ A sada, braćo, kad bih došao k vama govoreći drugim jezicima, što bi vam koristilo kad vam ne bih priopćio bilo otkrivenje, bilo spoznanje, bilo proroštvo, bilo nauk?

⁷ Ako neživa glazbala, svirala ili citra, ne daju razgovijetna glasa, kako će se razabrati što se to izvodi na svirali ili citri?

⁸ Ili ako trublja daje nejasan glas, tko će se spremi na boj?

⁹ Tako i vi, ako jezikom ne budete jasno zborili, kako će se razabrati što se govori? Govorit ćete u vjetar.

¹⁰ Toliko, recimo, ima na svijetu vrsta glasova i - nijedan bez značenja.

¹¹ Ako dakle ne znam značenja glasa, bit ću sugovorniku tuđinac, a sugovornik tuđinac meni.

¹² Tako i vi, budući da čeznete za darima Duha, nastojte njima obilovati radi izgrađivanja Crkve.

¹³ Stoga tko govori drugim jezikom, neka se moli da može protumačiti.

¹⁴ Jer ako se drugim jezikom molim, moj se duh moli, ali um je moj neplodan.

¹⁵ Što dakle? Molit ću se duhom, molit ću se i umom; pjevat ću hvalospjeve duhom, ali pjevat ću ih i umom.

¹⁶ Jer ako Boga blagoslivljaš duhom, kako će neupućen reći "Amen" na tvoju zahvalnicu? Ne zna što govoriš.

¹⁷ Ti doduše lijepo zahvaljuješ, ali se drugi ne izgrađuje.

¹⁸ Hvala Bogu, ja govorim drugim jezicima većma nego svi vi.

19 Ali draže mi je u Crkvi reći pet riječi po svojoj pameti, da i druge poučim, negoli deset tisuća riječi drugim jezikom.

20 Braćo, ne budite djeca pameću, nego nejačad pakošću, a zreli pameću!

21 U Zakonu je pisano: Drugim jezicima i drugim usnama govorit ću ovomu narodu pa me ni tako neće poslušati, govori Gospodin.

22 Tako drugi jezici nisu znak vjernicima, nego nevjernicima; a prorokovanje vjernicima, ne nevjernicima.

23 Ako se dakle skupi sva Crkva zajedno i svi govore drugim jezicima, a uđu neupućeni ili nevjernici, neće li reći da mahnitete?

24 Ako pak svi prorokuju, a uđe koji nevjernik ili neupućen, sve ga prekorava, sve ga osuđuje.

25 Tajne se njegova srca očituju te će pasti ničice i pokloniti se Bogu priznajući: Zaista, Bog je u vama.

26 Što dakle braćo? Kad se skupite te poneki ima hvalospjev, poneki ima nauk, ima otkrivenje, ima jezik, ima tumačenje - sve neka bude radi izgrađivanja.

27 Ako tko govori drugim jezikom - dvojica, najviše trojica, i to jedan za drugim - jedan neka tumači;

28 ako pak ne bi bilo tumača, neka šuti u Crkvi, neka govori sam sebi i Bogu.

29 Od proroka pak neka govore dvojica ili trojica, drugi neka rasuđuju.

30 Ali ako drugomu uza nj bude što objavljeno, prvi neka šuti.

³¹ A možete jedan po jedan svi prorokovati da svi budu poučeni i svi ohrabreni.

³² Proročki su duhovi prorocima podložni

³³ jer Bog nije Bog nesklada, nego Bog mira. Kao u svim Crkvama svetih, žene na Sastancima neka šute.

³⁴ Nije im dopušteno govoriti, nego neka budu podložne, kako i Zakon govori.

³⁵ Žele li što saznati, neka kod kuće pitaju svoje muževe jer ružno je da žena govori na Sastanku.

³⁶ Ili zar je riječ Božja od vas proizašla, zar je samo k vama došla?

³⁷ Smatra li tko da je prorok ili duhom obdaren, neka zna: što vam pišem, Gospodnja je zapovijed.

³⁸ Tko to ne prizna, ne priznaje se.

³⁹ Zato, braćo moja, težite prorokovati i ne priječite da se govori drugim jezicima!

⁴⁰ A sve neka bude dostojno i uredno.

15

¹ Doživljam vam, braćo, u pamet evanđelje koje vam navijestih, koje primiste, u kome stojite,

² po kojem se spasavate, ako držite što sam vam navijestio; osim ako uzalud povjerovaste.

³ Doista, predadoh vam ponajprije što i primih: Krist umrije za grijehе naše po Pismima;

⁴ bi pokopan i uskrišen treći dan po Pismima;

⁵ ukaza se Kefi, zatim dvanaestorici.

⁶ Potom se ukaza braći, kojih bijaše više od pet stotina zajedno; većina ih još i sada živi, a neki usnuše.

⁷ Zatim se ukaza Jakovu, onda svim apostolima.

⁸ Najposlije, kao nedonoščetu, ukaza se i meni.

⁹ Da, ja sam najmanji među apostolima i nisam dostojan zvati se apostolom jer sam progonio Crkvu Božju.

¹⁰ Ali milošću Božjom jesam što jesam i njegova milost prema meni ne bijaše zaludna; štoviše, trudio sam se više nego svi oni - ali ne ja, nego milost Božja sa mnom.

¹¹ Ili dakle ja ili oni: tako propovijedamo, tako vjerujete.

¹² No ako se propovijeda da je Krist od mrtvih uskrsnuo, kako neki među vama govore da nema uskrsnuća mrtvih?

¹³ Ako nema uskrsnuća mrtvih, ni Krist nije uskrsnuo.

¹⁴ Ako pak Krist nije uskrsnuo, uzalud je doista propovijedanje naše, uzalud i vjera vaša.

¹⁵ Zatekli bismo se i kao lažni svjedoci Božji što posvjedočismo protiv Boga: da je uskrisio Krista, kojega nije uskrisio, ako doista mrtvi ne uskršavaju.

¹⁶ Jer ako mrtvi ne uskršavaju, ni Krist nije uskrsnuo.

¹⁷ A ako Krist nije uskrsnuo, uzaludna je vjera vaša, još ste u grijesima.

¹⁸ Onda i oni koji usnuše u Kristu, propadoše.

¹⁹ Ako se samo u ovom životu u Krista ufamo, najbjedniji smo od svih ljudi.

²⁰ Ali sada: Krist uskrsnu od mrtvih, prvina usnulih!

²¹ Doista po čovjeku smrt, po Čovjeku i uskrsnuće od mrtvih!

²² Jer kao što u Adamu svi umiru, tako će i u

Kristu svi biti oživljeni.

²³ Ali svatko u svom redu: prvina Krist, a zatim koji su Kristovi, o njegovu Dolasku;

²⁴ potom - svršetak, kad preda kraljevstvo Bogu i Ocu, pošto obeskrijepi svako Vrhovništvo, svaku Vlast i Silu.

²⁵ Doista, on treba da kraljuje dok ne podloži sve neprijatelje pod noge svoje.

²⁶ Kao posljednji neprijatelj bit će obeskrijepljena Smrt

²⁷ jer sve podloži nogama njegovim. A kad veli: Sve je podloženo, jasno - sve osim Onoga koji mu je sve podložio.

²⁸ I kad mu sve bude podloženo, tada će se i on sam, Sin, podložiti Onomu koji je njemu sve podložio da Bog bude sve u svemu.

²⁹ Što onda čine oni koji se krste za mrtve? Ako mrtvi uopće ne uskršavaju, što se krste za njih?

³⁰ Što se onda i mi svaki čas izlažemo pogiblima?

³¹ Dan za danom umirem, tako mi slave vaše, braćo, koju imam u Kristu Isusu, Gospodinu našem!

³² Ako sam se po ljudsku borio sa zvijerima u Efezu, kakva mi korist? Ako mrtvi ne uskršavaju, jedimo i pijmo jer sutra nam je umrijeti.

³³ Ne varajte se: "Zli razgovori kvare dobre običaje."

³⁴ Otrijeznite se kako valja i ne griješite jer neki, na sramotu vam kažem, ne znaju za Boga.

³⁵ Ali reći će netko: Kako uskršavaju mrtvi? I s kakvim li će tijelom doći?

³⁶ Bezumniče! Što siješ, ne oživljuje ako ne umre.

³⁷ I što siješ, ne siješ tijelo buduće, već golo zrno, pšenice - recimo - ili čega drugoga.

³⁸ A Bog mu daje tijelo kakvo hoće, i to svakom sjemenu svoje tijelo.

³⁹ Nije svako tijelo isto tijelo; drugo je tijelo čovječje, drugo tijelo stoke, drugo tijelo ptičje, a drugo riblje.

⁴⁰ Ima tjelesa nebeskih i tjelesa zemaljskih, ali drugi je sjaj nebeskih, a drugi zemaljskih.

⁴¹ Drugi je sjaj sunca, drugi sjaj mjeseca i drugi sjaj zvijezda; jer zvijezda se od zvijezde razlikuje u sjaju.

⁴² Tako i uskrsnuće mrtvih: sije se u raspadljivosti, uskršava u neraspadljivosti;

⁴³ sije se u sramoti, uskršava u slavi; sije se u slabosti, uskršava u snazi;

⁴⁴ sije se tijelo naravno, uskršava tijelo duhovno. Ako ima tijelo naravno, ima i duhovno.

⁴⁵ Tako je i pisano: Prvi čovjek, Adam, postade živa duša, posljednji Adam - duh životvorni.

⁴⁶ Ali ne bi najprije duhovno, nego naravno pa onda duhovno.

⁴⁷ Prvi je čovjek od zemlje, zemljan; drugi čovjek - s neba.

⁴⁸ Kakav je zemljani takvi su i zemljani, a kakav je nebeski takvi su i nebeski.

⁴⁹ I kao što smo nosili sliku zemljanoga, nosit ćemo i sliku nebeskoga.

⁵⁰ A ovo, braćo, tvrdim: tijelo i krv ne mogu baštiniti kraljevstva Božjega i raspadljivost ne baštini neraspadljivosti.

⁵¹ Evo otajstvo vam kazujem: svi doduše nećemo usnuti, ali svi ćemo se izmijeniti.

⁵² Odjednom, u tren oka, na posljednju trublju - jer zatrubit će - i mrtvi će uskrsnuti neraspadljivi i mi ćemo se izmijeniti.

⁵³ Jer ovo raspadljivo treba da se obuče u neraspadljivost i ovo smrtno da se obuče u besmrtnost.

⁵⁴ A kad se ovo raspadljivo obuče u neraspadljivost i ovo smrtno obuče u besmrtnost, tada će se obistiniti riječ napisana: Pobjeda iskapi smrt.

⁵⁵ Gdje je, smrti, pobjeda tvoja? Gdje je, smrti, žalac tvoj?

⁵⁶ Žalac je smrti grijeh, snaga je grijeha Zakon.

⁵⁷ A hvala Bogu koji nam daje pobjedu po Gospodinu našem Isusu Kristu!

⁵⁸ Tako, braćo moja ljubljena, budite postojani, nepokolebljivi, i obilujte svagda u djelu Gospodnjem znajući da trud vaš nije neplodan u Gospodinu.

16

¹ U pogledu sabiranja za svete, i vi činite kako odredih crkvama galacijskim.

² Svakoga prvog dana u tjednu neka svaki od vas kod sebe na stranu stavlja i skuplja što uzmogne da se ne sabire istom kada dođem.

³ A kada dođem, poslat ću s preporučnicom one koje odaberete da odnesu vašu ljubav u Jeruzalem.

⁴ Bude li vrijedno da i ja pođem, poći će sa mnom.

⁵ A k vama ću doći kad prođem Makedoniju; Makedonijom ću samo proći,

⁶ a kod vas ću se možda zadržati ili čak zimovati da me otpratite kamo god pođem.

⁷ Ne bih vas doista htio tek na prolazu vidjeti jer se nadam neko vrijeme proboraviti kod vas, dopusti li Gospodin.

⁸ U Efezu ću ostati do Pedesetnice

⁹ jer vrata mi se otvoriše velika i uspješna, a protivnika mnogo.

¹⁰ Ako dođe Timotej, gledajte da bude kod vas bez bojazni jer radi djelo Gospodnje kao i ja.

¹¹ Neka ga dakle nitko ne prezre. A ispratite ga u miru da dođe k meni jer ga s braćom iščekujem.

¹² A što se tiče brata Apolona: mnogo sam ga nagovarao da ode k vama s braćom. I nikako mu ne bijaše s voljom da sada dođe, no doći će kad mu bude zgodno.

¹³ Bdijte postojani u vjeri, muževni budite, čvrsti.

¹⁴ Sve vaše neka bude u ljubavi!

¹⁵ Zaklinjem vas, braćo - znate dom Stefanin, da je prvina Ahaje i da se posvetiše posluživanju svetih -

¹⁶ da se i vi pokoravate takvima i svakomu tko surađuje i trudi se.

¹⁷ Radujem se s dolaska Stefanina i Fortunatova i Ahajikova jer oni nadoknadiše vašu nenazočnost:

¹⁸ umiriše duh moj i vaš. Cijenite dakle takve.

¹⁹ Pozdravljaju vas crkve azijske. Pozdravljaju vas mnogo u Gospodinu Akvila i Priska zajedno

s Crkvom u njihovu domu.

²⁰ Pozdravljaju vas sva braća. Pozdravite jedni druge cjelovom svetim.

²¹ Pozdrav mojom rukom, Pavlovom.

²² Ako tko ne ljubi Gospodina, neka bude proklet. Marana tha!

²³ Milost Gospodina Isusa s vama!

²⁴ Ljubav moja sa svima vama u Kristu Isusu!

XXXV

Sveta Biblija
The Holy Bible in the Croatian language, translated
by Ivan Šarić Sarajevo

Public Domain

Language: Hrvatski (Croatian)

2019-12-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source
files dated 31 Aug 2023

814ebc92-1eb7-5ca7-a82b-7435e80342a7